

§ 5.

§ 62. Som nye Stykker h. og i. tilføjes:

h) Saafremt en pensioneret Tjenestemand efter 1. Juli 1922 ansættes i en med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en offentlig Virksomhed, for hvilken Lønning ikke er fastsat i nærværende Lov, behandles han efter Reglerne under a.). Ved Afsked fra den paagældende Tjeneste oppebærer han paa ny den ham af Staten tillagte Pension, dog at der i denne fradrages Halvdelen af Forskellen mellem den samlede almindelige Pension efter Lov eller Vedtægt fra de 2 Virksomheder (inkl. de særlige Tillæg) og det Beløb, som Tjenestemanden med den sammenlagte Tjenestetid vilde have oppebaaret efter denne Lov i Forhold til Lønningen ved Pensioneringen af Statstjenesten. Paa tilsvarende Maade forholdes med Pensionen til en efter 1. Juli 1922 ansat Tjenestemand, der oppebærer Pension fra en af de nævnte Virksomheder og senere pensioneres af Staten.

i) For saa vidt i Medfør af Bestemmelsen i § 40 i Lov af 28. Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde en tilskadekommen Tjenestemand som Følge af den ham tillagte Pension enten slet ikke eller kun delvis har faaet tillagt den Erstatning, han ellers vilde have været berettiget til efter Lovens Regler, skal han dog uanset foranstaaende Bestemmelse i Tilfælde af senere Ansættelse i Statens Tjeneste eller som ovenfor i Litra h), 1. Punktum, anført vedblivende oppebære saa stor en Del af Pensionen, som svarer til den bortfaldne Erstatnings Livrenteværdi ved Afskedigelsen.

For saa vidt angaar den i Litra h.), 2. og 3. Punktum, omhandlede Pensionsberegning, vil, hvad enten Ulykkestilfældet er indtraadt i Statens eller Kommunens Tjeneste, den Del af Pensionen fra Stat eller Kommune, der beregnet paa ovenfor anførte Maade træder i Stedet for Erstatningen, være at betragte som Tjenestemanden forlods tillagt, saaledes at Beløbet holdes udenfor Beregningen af den endelige Pension.

§ 6.

§ 92. Som nyt Stk. 6 indsættes:

Stk. 6. Naar den ene af to samlevende Ægtefæller oppebærer Dyrtidstillæg til Lønning eller Pension fra Staten, og den anden oppebærer tilsvarende Tillæg som Tjenestemand eller Pensionist fra Kommunen, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, beregnes Dyrtidstillæget fra Staten, som om Ægtefællen var Statstjenestemand.

§ 7.

§ 114 affattes saaledes:

„Stk. 1. I samtlige ministerielle Kontorer er Ekspeditionstiden, hvorved forstaaes den Tid, i hvilken Kontorerne er tilgængelige for Offentligheden, 4 Timer daglig paa alle Tjenestedage.

Stk. 2. Personalets normale Arbejdstid er 7 Timer daglig paa alle Tjenestedage, hvortil kommer Arbejdsforøgelser af tilfældig Karakter. For Tjenestemænd, der normalt udfører en Del af deres Arbejde som Hjemmearbejde, kan Kontortiden sættes til 6 Timer daglig; tilsvarende kan i det i Stk. 3 nævnte Regulativ bestemmes for visse kontinuerlige og særlig anstrengende Arbejder; endvidere kan paagældende Minister i særlige og enkelte Tilfælde tilstaa Tjenestemænd over 55 Aar i Fuldmægtigstillinger eller lavere Stillinger en Nedsættelse af Kontortiden til 6 Timer daglig; i andre Tilfælde udgør Kontortiden 7 Timer daglig. I øvrigt kan Nedsættelse af Kontortiden alene finde Sted efter paagældende Ministers Afgørelse i det enkelte Tilfælde, og kun for saa vidt den begrundes med, at den paagældende Tjenestemand